

Oslo, 26 januar 2007, vedtak sak 106-2006

Klager: NN

Innklaget: Vestfold Inkasso AS, Postboks 314, 3201 Sandefjord

Saken gjelder: Om ektefelle er ansvarlig for varer kjøpt på kreditt av den annen ektefelle.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.45.31525
Org.nr.: 971 317 612
www.inkassoklagenemnda.no

1 Kravet

Kravet refererer seg til to fakturaer for kjøp av diverse byggevarer i byggevareforretning. Kjøpene er foretatt av klagers daværende ektefelle i mai og juni 2002. Kravene utgjorde samlet opprinnelig kr 16.777,50. Det er opplyst at ektefellene ble separert i slutten av desember 2004.

2 Saksforholdet

Fakturaene er utstedt til klagers daværende svigerfar, da hennes ektefelle ikke lenger hadde tilgang til kreditt hos fordringshaver.

Grunnet manglende betaling ble kravene overført til inkasso. Klagers ektefelle har hele tiden erkjent betalingsansvar for kravene. Etter hans mening er varene ikke benyttet til felles hushold.

Klagers prosessfullmektig klaget 24.04.06 til Inkassoklagenemnda. Hun hevder at klager ikke kan holdes ansvarlig for varekjøpene samt at det med urette er registrert betalingsanmerkning på klager.

Inkassoklagenemndas sekretariat forela 27.04.06 klagen for selskapet. Selskapet opprettholdt kravet mot klager i brev 08.05.06 under henvisning til vedlagt kopi av brev til klagers prosessfullmektig av 25.04.06.

Betalingsanmerkningen er nå slettet.

I brev 24.05.06 fra Inkassoklagenemndas sekretariat ble klager underrettet om at selskapet opprettholdt kravet. I brev 30.05.06 hevdet klager at det ikke var hjemmel for å holde henne ansvarlig for gjelden.

Som svar på Inkassoklagenemndas sekretariats brev 07.09.06 opprettholdt selskapet 27.09.06 kravet.

Selskapet er over telefon og e-post fra sekretariatet for Inkassoklagenemnda bedt om å fremlegge diverse tilleggsinformasjon, blant annet kopi av inkassovarsel og betalingsoppfordring, som ikke er fremlagt.

3 Partene anfører

Klager er ikke ansvarlig for kredittgjeld pådratt av hennes daværende ektefelle. Brev fra klagers prosessfullmektig 7. og 13. mars 2006 om grunnlaget for betalingsanmerkningen mot klager er ikke besvart. Det var i seg selv i strid med god inkassoskikk å søke å få klager registrert med en betalingsanmerkning. Kjøpet/kjøpene er foretatt under ekteskapet, men de ble foretatt uten klagers viten, og varene er heller ikke brukt i tilknytning til deres daværende felles bolig. For at en ektefelle skal bli stilt ansvarlig for gjeld stiftet av den annen ektefelle kreves det etter ekteskapsloven § 40 særskilt hjemmel. Større materialkjøp kan ikke falle inn under unntaksbestemmelsen i ekteskapsloven § 41 om vanlige avtaler til det daglige hushold og vanlige avtaler for å dekke den enkelte ektefelles nødvendige behov. Klagers tidligere ektefelle er enig i at kravet er pådratt av ham alene, og han mener at klager ikke er ansvarlig for gjelden. Klager er heller ikke varslet om kravet og oppdaget dette ved en tilfeldighet på grunn av betalingsanmerkningen da hun søkte om et mobiltelefonabonnement. Kravet er omstridt og det er derfor ikke grunnlag for å kreve klager for inkassoomkostninger. Endelig kreves det at innklagede dekker klagers direkte utgifter i sakens anledning.

Innklaget anfører at klagers tidligere ektefelle har handlet til dels betydelig på kreditt hos fordringshaver. Foruten dette kravet, har selskapet registrert åtte andre saker på varekjøp, som helt klart har felles privat karakter. I disse sakene er ikke klager gjort medansvarlig. Klagers tidligere ektefelle har ikke vært registrert

som næringsdrivende, og har heller ikke kunnet redegjøre for hvor materialene - knyttet til dette kravet - er blitt brukt. Varene bærer preg av å være innkjøpt til felles hushold og er derfor ikke uten videre benyttet annet sted. Selskapet hevder å være rimelig sikre på at varene er benyttet til å bygge terrasse på ektefellens felles bolig. Klager er tilskrevet/purret om saken en rekke ganger og er derfor gjort oppmerksom på at kravet er uoppgjort.

4 Nemnda ser slik på saken

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven. Nemnda skal således ikke ta stilling til ansvaret for det underliggende kravet, men må likevel vurdere om skyldneren har innsigelser som det er rimelig grunn til å få vurdert, jf inkassoloven § 17 andre ledd. Hvis det er tilfelle, dreier det seg ikke om en inkassosak hvor det kan kreves inkassoomkostninger, men saken hører under domstolene, og det blir i stedet spørsmål om saksomkostninger.

Hovedregelen er at ektefeller ikke kan stifte gjeld med virkning for den andre ektefellen med mindre det er særskilt hjemmel for det, jf ekteskapsloven § 40. Unntak er gjort i visse tilfeller; blant annet for vanlig avtaler om det daglige husholdet og oppfostringen av barna og vanlige avtaler for å dekke den enkelte ektefellens nødvendige behov, jf lovens § 41. Hvorvidt ektefellen er ansvarlig må bero på en konkret vurdering. Nemnda finner det klart at klagers innsigelser i saken her ikke er grunnløse, og at hun kan motsette seg inkasso.

Foreldelsesfristen for krav som dette er tre år. Det er ikke opplyst at foreldelse overfor klager er avbrutt. En skyldner vil alltid ha rimelig grunn til å få vurdert en mulig innsigelse på dette grunnlag.

Innklagede har opplyst at registreringen av betalingsanmerkning på klager skyldtes en feil, og at anmerkningen ble slettet straks de ble klar over forholdet. Etter nemndas vurdering er det likevel sterkt kritikkverdig og i strid med god inkassoskikk at anmerkningen - når kravet var omtvistet - i det hele tatt ble rapportert til et kredittopplysningsbyrå på dette stadium av saksbehandlingen. Slike feil skal ikke skje, og innklagede har ansvar for å etablere rutiner som hindrer at slike feil skjer.

Det er etter det opplyste ikke sendt inkassovarsel til klager, og det er ikke opplyst at hun er krevd for inkassoomkostninger. Under enhver omstendighet er det ikke grunnlag for å kreve slike omkostninger.

I henhold til nemndsavtalen § 6.3 kan nemnda i spesielle tilfeller pålegge innklagede å dekke nødvendige saksomkostninger for klager. Hensett til de konkrete omstendighetene i saken, finner nemnda at det har vært nødvendig for klager å benytte advokat. Saksomkostninger er ikke angitt med et konkret beløp, og settes derfor skjønnsmessig til kr 3.000.

4 Vedtak

Det er ikke grunnlag for å kreve inkassoomkostninger. Klager har hatt rimelig grunn til å få sine materielle innsigelser og innsigelse om foreldelse vurdert. Det er dessuten i strid med god inkassoskikk å innrapportere et omtvistet krav for betalingsanmerkning.

Innklagede betaler saksomkostninger til klager med kr 3.000.

Iver Huitfeldt
Inkassoklagenemndas leder